

Daan is moe en voelt zich niet fit. 'Mag ik wat drinken?' vraagt hij. 'Alweer? Je hebt net limonade gehad,' zegt zijn moeder. 'Ja, maar ik heb zo'n dorst,' zegt Daan.

Daan is al een tijdje moe en hangerig. Ook heeft hij steeds meer dorst, en het lijkt wel of hij magerder wordt. Als zijn moeder hem meeneemt naar de huisarts, blijkt hij diabetes te hebben.

Kinderen zien vaak op tegen een bezoek aan de dokter of het ziekenhuis, omdat ze zich geen voorstelling kunnen maken van wat hen te wachten staat. De serie 'De ziekenboek' bereidt ouders en kinderen voor op de behandeling of helpt ze bij de verwerking ervan. De informatieve, vlot geschreven verhalen vertellen vanuit de belevingswereld van een kind over een ziekte, aandoening of medische ingreep. De vele illustraties ondersteunen en verlichten de situaties en verduidelijken de gebruikte medische voorwerpen. Achterin staat nuttige informatie voor de ouders.

De diabetes van Daan beschrijft wat er gebeurt als diabetes wordt ontdekt en wat er bij deze ziekte aan de hand is in je lichaam. Ook wordt duidelijk hoe het is om diabetes te hebben en wat er allemaal verandert.

De Vier Windstreken

ISBN 978 90 5116 265 3

9 789051 162653

DE ZIEKENBOEG

EXTRA

Kliphuis – Van Vliet

De diabetes van Daan

De Vier Windstreken

DE ZIEKENBOEG

EXTRA

De diabetes van Daan

Christine Kliphuis
Helen van Vliet

Als je elke dag moet opletten

De Vier Windstreken

Daan hangt op de bank. Hij kijkt naar een tekenfilm.

'Ga toch lekker buiten spelen,' zegt zijn moeder. 'Het is heerlijk weer! Waarom ga je niet fietsen op het plein?'

Daan schudt zijn hoofd. Hij is moe en voelt zich niet fit.

'Mag ik wat drinken?' vraagt hij.

'Alweer? Je hebt net limonade gehad,' zegt zijn moeder.

'Ja, maar ik heb zo'n dorst,' zegt Daan.

'Nou, goed dan,' zegt zijn moeder.

'Wil je een beker melk?'

Daan knikt.

Hij drinkt de melk in één keer op.

Zijn moeder kijkt hem onderzoekend aan. 'Wat is er toch met jou de laatste tijd?' zegt ze. 'Je ziet zo witjes. Het lijkt ook wel of je magerder

bent geworden. Je bent vast aan vakantie toe. Het is ook zo druk geweest met feestjes.'

Daan luistert niet. Hij kijkt alweer naar de tekenfilm.

Zijn grote zus Annelieke komt thuis en ploft naast hem op de bank. Haar wangen zijn rood van het buiten spelen.

'Mogen we chips?' vraagt ze.

'Dan krijgt Daan nog meer

dorst,' zegt haar moeder. 'En hij drinkt al zo veel.'

'Nou en?' zegt Annelieke. 'Veel drinken is toch gezond? Dat heb ik gehoord.'

'Ja, mama, dat is zo!' zegt Daan. 'En ik heb ook zo'n zin in chips! Toe nou, mam!'

'Jullie zijn me een mooi stelletje,' lacht hun moeder. Ze doet chips in een schaal en zet die bij hen neer.

Als hun vader even later thuiskomt, is de bak al leeg.

Daan gaat nog wat water drinken. Van de chips heeft hij nog meer dorst gekregen.

Die nacht plast Daan in zijn bed. Dat is al heel lang niet meer gebeurd. Hij schaamt zich. Hij is toch al groot. 'Het geeft niet, hoor,' zegt zijn moeder terwijl ze zijn bed verschoont.

'Maar je moet wat minder drinken. Daar komt het vast van.'

'Maar ik heb vaak zo'n dorst,' zegt Daan. 'Daar kan ik niks aan doen.'

'Dat is ook zo,' zegt zijn moeder. 'We zien wel. Ga nu maar weer lekker liggen.'

Ze stopt hem in en Daan valt meteen in slaap.

Hij droomt van een groot limonade-fontein waar hij onder ligt. Heerlijk koele aardbeienlimonade stroomt zo zijn dorstige mond in.

De dagen daarna voelt Daan zich niet lekker. Hij is moe en krijgt steeds meer dorst. Hij is soms ook misselijk en hij moet steeds vaker plassen.

'Moet je nou alweer?' zegt juf Marianne als hij zijn vinger opsteekt. 'Je bent net geweest!'

'Maar ik moet echt heel nodig, juf,' zegt Daan. Hij snapt het zelf ook niet.

In de wc hangt hij na het plassen een hele tijd met zijn mond onder de kraan. Lekker, dat frisse water.

Maar als hij weer op zijn plaats zit, heeft hij alwéér dorst. En hij is zo moe. Hij wil het liefst naar huis.

In de pauze doet hij niet mee met voetballen. Hij heeft geen puf.

'Kom op, Daan!'

